

[Boligministeren]

Jeg skal derfor bede om, at folketinget og folketingets boligudvalg vil give lovforslaget en velvillig og ikke mindst hurtig behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Frivillig indbetaling af foreløbig skat).

(Lovforslag nr. L 71).

Folketinget vedtog ved lov nr. 231 af 23. maj 1984 (fremrykket årsopgørelse m.v.) en række ændringer af kildeskatteloven, der alt i alt indebærer betydelige fordele for såvel de skattepligtige som for skattemyndighederne.

Reglerne om frivillig indbetaling af foreløbig skat er dog på visse punkter blevet mindre hensigtsmæssige, og regeringen foreslår derfor to ændringer af disse regler.

Efter de gældende regler gives der ikke procentgodtgørelse til den del af den overskydende skat, der modsvares af frivillig indbetaling af foreløbig skat efter indkomstårets udløb.

Ved gennemførelsen af den fremrykkede årsopgørelse blev procentgodtgørelsen til overskydende skat fastsat til 4 pct., og samtidig ophævedes reglen om, at der ikke gives procentgodtgørelse til overskydende skattebeløb over 100.000 kr.

Det er herefter muligt at opnå en meget høj forrentning af frivillige indbetalinger af foreløbig skat umiddelbart inden årets udgang, idet beløbene vil blive tilbagebetalt som overskydende skat med en skattefri godtgørelse på 4 pct. allerede i juni/juli måned. Ophævelsen af 100.000 kr.s reglen har gjort det muligt at opnå denne gunstige forrentning af meget store beløb.

På denne baggrund foreslås det, at der ikke gives procentgodtgørelse til den del af overskydende skattebeløb, der modsvares af frivillig indbetaling af foreløbig skat, uanset hvornår indbetalingen er foretaget.

Den foreslåede regel har således til formål at hindre provenutab som følge af utilsigtet udnyttelse af de gældende regler.

Det foreslås for det andet, at fristen for frivillig indbetaling af foreløbig skat uden beløbsbegrænsningen på 25.000 kr. ændres fra udgangen af indkomståret til den 1. februar i det år, hvori ligningen foretages.

De fleste skatteydere modtager i de første to uger af januar opgørelser fra arbejdsgivere, banker og sparekasser. Ved at forlænge fristen med 1 måned gives der de skattepligtige mulighed for at foretage et mere præcist skøn over årets indkomst, inden beløbsbegrænsningen for frivillig indbetaling sætter ind.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Retskrav på erstatning).

(Lovforslag nr. L 75).

Hovedformålet med lovforslaget er at styrke retsstillingen for ofre for forbrydelser. Efter regeringens opfattelse er det nemlig et meget vigtigt led i den samlede kriminalpolitik, at man giver ofrene for forbrydelser – ikke mindst voldsopfrene – den bedst mulige retsstilling.

Lovforslaget bygger på flertallets lovudkast i *betænkning nr. 1019/1984 om retskrav på erstatning til ofre for forbrydelser*. Denne betænkning er afgivet af en arbejdsgruppe, som jeg nedsatte den 15. september 1983. Baggrunden for arbejdsgruppens nedsættelse var bl.a. den enstemmig vedtagne folketingsbeslutning af 27. maj 1983. Jeg har med glæde fulgt den opfordring til at tage initiativ til ændring af offererstatningsloven, som et enstemmig folketing med min fulde tilslutning fremkom med ved den lejlighed.

Lovforslaget indebærer for det første, at der gives offeret et retskrav på erstatningen fra staten. Dette opnås bl.a. ved en ophævelse af særreglen i lovens § 8, stk. 1, således at det i fremtiden vil være dansk rets almindelige regler, som bliver eneafgørende for, om erstatningen fra staten skal nedsættes eller bortfalde på grund af offerets optræden i forbindelse med skadens indtræden. Endvidere foreslås der en regel om, at domstolsafgørelser af offerets krav mod gerningsmanden skal være bindende også i forhold til staten, således at erstatningen ikke kan nedsættes i forhold til det beløb, som dommeren efter en egentlig prøvelse af sagen har til-